

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Missioners d'esperança

Diumenge vinent l'Església celebra el DOMUND, la Jornada Mundial de les Missions, organitzada per Obres Missionals Pontífiques (OMP). És el dia en què, especialment, l'Església universal resa pels missioners i col·labora amb les missions. Se celebra a tot el món el penúltim diumenge d'octubre, el mes de les missions. Aquest any el lema triat per a la celebració d'aquesta Jornada és «Missioners d'esperança entre els pobles».

Aquesta jornada ens recorda que tots els cristians hem d'estar compromesos en la propagació de la Bona Nova de Jesucrist arreu de la terra, tal i com ens ho diu el Senyor en el seu mandat apostòlic als apòstols després de la Resurrecció: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres» (Jn 20,20). La vocació cristiana a l'apostolat, que rebem en el baptisme, ens porta també a promoure i recolzar les iniciatives evangelitzadores en els països de l'anomenat tercer món.

La situacions i dificultats que pateixen els missioners són fàcilment imaginables per a nosaltres, i ens han de moure a la compassió en el sentit més autèntic del terme, és a dir, a compartir els seus patiments i sentir-nos a prop de la seva missió. Tenir-los presents ens mou a resar per ells i la seva tasca en les nostres oracions diàries, i a més possibilita que el nostre ajut econòmic sigui efectiu i fet amb sincera responsabilitat.

El lema d'enguany del Domund ens ajuda a prendre consciència de la missió d'aquests germans nostres en aquells països. Anunciar l'evangelí, anunciar Jesucrist, dona esperança a les persones i als pobles, fa revifar l'autèntica esperança que es fonamenta en l'amor de Déu i genera iniciatives que ajuden a millorar les condicions de vida de moltes persones. Els missioners anuncien l'esperança de Déu, viuen aquesta esperança que transmeten i contagien als altres, sovint en condicions dures i difícils i amb perill de les seves pròpies vides.

Potser ens podem preguntar com podem col·laborar en l'anunci de l'evangelí en països tan allunyats de les nostres fronteres geogràfiques. És veritat que avui dia els mitjans de comunicació faciliten el coneixement d'aquests països, especialment en les seves dificultats econòmiques i socials, i sovint en els enfrontaments que subsisteixen amb el pas dels anys. No són per tant realitats alienes a les nostres vides.

De la nostra diòcesi tenim dos preveres missioners, Mn. Manuel Homar a la diòcesi de Cienfuegos a Cuba, i Mn. Xavier Serra al Vicariat apostòlic de Canaima, a Veneçuela, dos països en circumstàncies econòmiques i socials complexes i amb realitats polítiques que no sempre afavoreixen la propagació de la fe. Juntament amb ells també hi ha un bon nombre de religiosos i religioses originaris del territori diocesà i també laics i matrimonis en missió.

Nosaltres, des de les nostres parròquies i comunitats, els fem arribar un suport que sempre és necessari i els ajuda, juntament amb els recursos econòmics indispensables per a dur a terme la seva tasca. Som membres d'una mateixa família en l'Església, us animo doncs, a ser, des d'aquí, compromesos en la missió d'aquesta Església en aquells territoris.

ENTREVISTA

La força de la sinodalitat

CRISTINA INOGÉS

Cristianisme i Justícia ofereix els dies 3, 11, 18 i 25 de novembre i 2 de desembre el seminari on-line gratuït «La sinodalitat és el camí», que pretén aprofundir en aquesta dimensió essencial per al futur de l'Església. Els ponents seran persones que han tingut un paper significatiu en el darrer Sínode de la Sinodalitat, com la teòloga laica Cristina Inogés, mare sinodal per designació del papa Francesc. «L'objectiu del Sant Pare era recuperar l'eclesiologia del poble de Déu del Vaticà II», afirma Cristina Inogés.

La sinodalitat està de moda, però no és una paraula estranya a l'Església...

Espero que no sigui una moda... L'Església va néixer sinodal i laical. La sinodalitat es va mantenir durant poc més de mil anys; després va arribar una època marcada per l'inici i el desenvolupament del clericalisme i, durant el desastre segon mil·lenni, altres pràctiques van aconseguir acabar fins i tot amb la paraula. Ara necessitem recuperar la seva riquesa per ser de debò poble de Déu.

Com es pot aplicar la sinodalitat amb garantia d'èxit?

Les garanties d'èxit no existeixen. Ha de ser la conversió sincera del cor i el convenciment de què el canvi de mentalitat és necessari. Ja no serveix el segle XVI. La formació per fer estructures sinodals ha de ser a les comunitats i als seminaris, i per començar cal assumir la relació entre la teologia baptismal i l'eclesiologia del poble de Déu.

Quin és l'objectiu del curs?

Revitalitzar el camí sinodal. És la manera de ser Església. Per tant, volem animar les comunitats a viure des de la sinodalitat. El curs pot ajudar a situar el tema i oferir eines que ajudin en aquest camí. Dedicarem una sessió a parlar de Catalunya, des de l'experiència de tres diòcesis: no sols per veure com ha aterrat, sinó per animar i impulsar el seu enlairament, potenciant les properes passes que cal fer.

Òscar Bardají i Martí

DOMUND

Missioners d'esperança entre els pobles

En arribar a aquest dia, com cada any, se'ns recorda la nostra missió com a cristians. A les nostres oïdes i al nostre cor, avui hi ressonen les paraules del papa Francesc, que enguany, amb el lema que va escollir, ens diu personalment: SIGUES MISSIONER D'ESPERANÇA ENTRE ELS POBLES.

Sentir-se missioner és sentir-se enviat per anar per tot el món a portar la Bona Nova de l'Amor de Déu, envers tota la Humanitat.

El temps que ens toca viure és de molta dificultat: forta crisi econòmica, refredament religiós, pèrdua de valors, consumisme exagerat, fam, guerres i enfrontaments a tots nivells... I tot això pot fer-nos sentirangoixats i amb pocs ànims, però Jesús ens surt al pas i ens diu: «No tingueu por!» (Mt 14,27). PER AIXÒ ÉS TAN IMPORTANT SER PORTADORS D'ESPERANÇA.

Tot pot canviar. Tot pot millorar... Jesús ens crida a ser missioners. Confia en nosaltres, perquè ens estima i hi creu. Les seves paraules de: «Jo estaré amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi dels temps» (Mt 28,20), són la gran força de la nostra esperança per fer el camí.

Jesús es va sentir sempre com a enviat del Pare i va testimoniar amb la seva vida la Bona Nova salvadora per a tota la Humanitat. La Paraula de Jesús, el seu Evangeli, per ser humana i divina, no resta reclosa en el temps, és oberta. Per tant, té vigència actual, fins a la fi del món.

Avui recordem, especialment, els missioners i missioneres escampats arreu de la terra. Un dia van sentir la crida del Senyor. Van deixar-ho tot per anar a països llunyans, a portar la Bona Nova que Jesús ens va anunciar, de part del Pare.

La tasca dels missioners i missioneres no és fàcil. Molts i moltes són perseguits en el seu treball de proclamar l'Evangeli i en la defensa dels Drets Humans.

Que siguem generosos en la nostra almoïna. És molt el que es necessita i molta la feina a fer, i que no hi manqui tampoc la nostra pregària.

No ens defraudem a nosaltres mateixos i responguem —com cal— a la crida de ser MISSIONERS D'ESPERANÇA ENTRE ELS POBLES. Això és estimar de debò, des del fons del cor, i això és fer present Jesús al món.

DELEGATS DIOCESANS DE CATALUNYA

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Dimarts [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37,41]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dimecres [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. **Mare de Déu de la Bonanova.** Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ Dijous [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comenges.

17. ■ Divendres [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dissabte [2Tm 4,10-17a / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / Sl 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El peregrino blanco

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En una pequeña crónica de la visita del papa León XIV al Santuario de Nuestra Señora de las Gracias al final de agosto, se mencionaba que, en los gestos discretos del Santo Padre, parecía regresar la imagen del «peregrino blanco», usada en su día para Juan Pablo II y Benedicto XVI. En una peregrinación privada, el papa León oraba ante la imagen de nuestra Madre.

María es la primera peregrina. Ella es nuestro modelo en este Año Jubilar de la Esperanza. Es fuente de fe, de esperanza y de amor. En nuestro peregrinar mientras llegamos al cielo, dirigimos nuestra mirada una y otra vez hacia Ella y le rogamos que no cese de «volver sus ojos misericordiosos hacia nosotros».

En este mes de octubre, centrado una vez más en la Virgen del Rosa-

rio, con su mediación nos unimos a los misterios de la vida de su Hijo, misterios gozosos, luminosos, dolorosos y gloriosos. «En María de Nazaret está nuestra historia, la historia de la Iglesia inmersa en la humanidad común», afirmaba León XIV en la homilía del día de la Asunción.

Con todos los convocados, este fin de semana, al Jubileo de la Espiritualidad Mariana, pedimos a nuestra Señora a nuestra Madre María que nos ayude a ser, como el Papa nos decía en la misma homilía, que «María somos nosotros cuando no huimos, somos nosotros cuando respondemos con nuestro «sí» a su «sí». Su Magnificat, refuerza en la esperanza a los humildes, a los hambrientos, a los siervos diligentes de Dios».

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra.

Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor».

Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo». Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà.

Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

Salm responsorial (97)

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la Bona Nova que jo predico, i per això he de sofrir fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la Paraula de Déu.

Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist.

Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea.

Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!». En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots».

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità.

Jesús digué: «¿No eren deu els qui han estat purificats? ¿On són els altres nou? ¿Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i ves-te'n. La teva fe t'ha salvat».

Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 5,14-17)

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Eliseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño pequeño: quedó limpio de su lepra.

Naamán y toda su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora conozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu siervo».

Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó.

Naamán dijo entonces: «Que al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor».

Salmo responsorial (97)

R. El Señor revela a las naciones su salvación.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 2,8-13)

Querido hermano:

Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada.

Por eso lo aguantó todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús.

Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,11-19)

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes». Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús rostro en tierra, dándole gracias. Ese era un samaritano.

Jesús, tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien volviera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado».

COMENTARI

Siguem agraïts amb Déu i amb tothom

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Ser agraïts és una gran mostra d'estimació, reconeixement i respecte en vers aquelles persones que ens han ajudat; s'han preocupat de nosaltres i hi han esmerçat temps, dedicació i serveis materials i espirituals. Volen el nostre bé, ens ajuden i ens estimen.

De vegades són persones ben properes i familiars que els podem agrair directament tot el que han fet o continuen fent per ajudar-nos; però, en moltes altres ocasions, es tracta de desconeguts que ocasionalment s'han trobat amb nosaltres, ens coneixen poc, però han descobert que necessitavem ajuda i ens han fet un bon servei. Siguem-hi agraïts, i donem-los les gràcies.

També hi ha moltes persones que no ens coneixen de res, i que potser viuen lluny de nosaltres, però per diferents mitjans d'informació han conegut les nostres necessitats o les de moltíssimes persones i comunitats del nostre món, i s'ofereixen generosament per ajudar els qui ho necessiten.

Tots coneixem diferents entitats de la nostra societat i de la nostra església que es preocupen d'atendre els necessitats, que pateixen greus mancances en molts i variats aspectes de les seves vides.

La gran quantitat de voluntaris que s'ofereixen per atendre i realitzar diferents serveis altruistes en les institucions caritatives i socials, són una bona mostra de la seva estimació, sovint anònima, envers els més desvalguts que hi ha a casa nostra i en països ben llunyans.

Sovint hi dediquen el seu temps, voluntariat, diners, les seves qualitats i preparacions professionals, la seva companyia, i estimació. Aquest tema, ens el presenta l'Evangeli d'avui, que ens parla de Jesús que feia camí cap a Jerusalem i és descobert per deu leprosos que des d'un tros lluny, criden: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres». Jesús els cura de la seva lepra, però només un torna enrere per donar gràcies a Déu.

Jesús posa en relleu aquest fet remarcant que sols un estranger, un Samarità, ha tornat enrere per donar glòria a Déu. Això també ens pot passar a nosaltres; podem mostrar grans agraïments als que són més foresters i ocasionals, i no saber mostrar-nos agraïts amb aquells que tractem i ens ajuden cada dia, i que potser són els de les nostres pròpies famílies. Procurem ser persones de bon tracte, i siguem agraïts amb Déu, que ens estima, i amb totes les persones que ens estimen, encara que tinguin les seves deficiències.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns i dimarts 13 i 14 d'octubre. Reunió de bisbes de la Tarraconense i participació el dia 14 en la inauguració a la Sagrada Família del curs de l'Ateneu Sant Pacià.

Dimarts 14 d'octubre, a les 10.00 h. Reunió dels administradors de les escoles de la Fundació Escola i Vida en el Bisbat.

Dimecres 15 d'octubre, a les 17.30 h. Mons. Salvador Cristau presideix la Missa d'inici de curs de l'Escola Mare de Déu de la Salut a la parròquia de la Santíssima Trinitat.

Dijous 16 d'octubre, a les 19.30 h. Institució de lectors i acòlits en el Seminari diocesà.

Divendres, dissabte i diumenge, 17, 18 i 19 d'octubre. Trobada de rectors i formadors de seminaris a Madrid, organitzada per la Conferència Episcopal Espanyola.

boració entre ambdues institucions de la diòcesi, en ordre a una millor atenció a les famílies necessitades i a promoure entre els alumnes el voluntariat envers els més desfavorits.

Terrassa ha celebrat una nova edició del Har Tabor. El dissabte 4 d'octubre, la Delegació de Joventut del Bisbat de Terrassa organitzà la segona edició del Har Tabor, una oferta musical i religiosa catòlica adreçada als joves. Va tenir lloc a les instal·lacions de Can Guitet, a Montmeló. A partir de les 4 de la tarda, centenars de joves començaren a arribar i a gaudir de diverses actuacions musicals cristianes. El Sr. Bisbe s'hi feu present a partir de les 6 de la tarda, i a les 7 de la tarda presidí la Missa i l'estona d'Adoració al Santíssim que es feu seguidament. En acabar tingué lloc el sopar i a les 11 de la nit es clougué l'activitat.

La parròquia de Sant Josep Obrer de Rubí està de festa. El diumenge 6 d'octubre, a les 13 h, es va beneir un nou plafó amb la imatge de sant Josep i el Nen Jesús a la façana del tem-

ple. La parròquia ho va celebrar amb molt de goig.

L'arxiprestat de Terrassa pelegrina a Montserrat. El diumenge 5 d'octubre tingué lloc la romeria de les parròquies de l'arxiprestat de Terrassa al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Es tracta dels pelegrinatges més antics que pugen a Montserrat, trobant-se els seus orígens a l'època medieval. L'acte central va ser la Missa presidida pel bisbe Salvador a les 5 de la tarda a la basílica. Prèviament, el P. Abat va rebre la romeria i saludà els romeus congregats a la basílica, en l'any del mil·lenni de la presència monàstica a la muntanya santa.

Presentació del llibre *La Carta als Hebreus segons el papir més antic*.

El dijous 30 d'octubre, a les 19 h, a la parròquia de Santa Maria del Jaire, a càrrec dels seus autors, el P. Rodolf Puigdollers SchP i el P. J. Cervera OFM Cap.

XIII Jornades Transmet. Els dies 13-15 de novembre. El divendres 13, a les 20.30 h, tindrà lloc l'Escola de Pregària per a Joves a la Catedral. El dissabte 14 la trobada de formació, a les 9.30 h, en el Col·legi Pureza de Maria de Sant Cugat del Vallès amb el tema «Crec en l'Església», amb la presència de Mons. Demetrio Fernández, bisbe emèrit de Còrdova. I el diumenge 15, a les 17 h, concert solidari a Sant Esteve de Granollers.

Per rebre el Full Dominical en versió digital. Es pot rebre el *Full Dominical* en versió digital a través d'un canal digital, entrant a l'enllaç: <https://chat.whatsapp.com/FKZaOPwzDiWlcwXV6A8aol>

Notícies

Càritas i les escoles de la diòcesi col·laboren juntes. El dimarts 30 de setembre es va signar un nou conveni entre Càritas Diocesana i la Fundació Escola i Vida que intensifica la col·la-

A més a més...

Trobada ecumènica i paella. El dissabte 18 d'octubre, de les 11 a les 15 h, Cristians per Terrassa organitza la trobada anual de reflexió compartida entre cristians de diferents confessions i una paella. Serà en aquesta ocasió a l'Església Evangèlica Unida de Terrassa.

Confirmacions

25 d'octubre a la Mare de Déu del Roser de Les Fonts.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Misioneros de esperanza

El próximo domingo la Iglesia celebra el DOMUND, la Jornada Mundial de las Misiones, organizada por Obras Misionales Pontificias (OMP). Es el día en el que, especialmente, la Iglesia universal reza por los misioneros y colabora con las misiones. Se celebra en todo el mundo el penúltimo domingo de octubre, el mes de las misiones. Este año el lema elegido para la celebración de esta Jornada es «Misioneros de esperanza entre los pueblos».

Esta jornada nos recuerda que todos los cristianos debemos estar comprometidos en la propagación de la Buena Nueva de Jesucristo en toda la tierra, tal y como nos lo dice el Señor en su mandato apostólico a los apóstoles después de la Resurrección: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado a mí, así también os envío yo a vosotros» (Jn 20,20). La vocación cristiana al apostolado, que recibimos en el bautismo, nos lleva a promover y apoyar las iniciativas evangelizadoras en los países del llamado tercer mundo.

Quizás podemos preguntarnos cómo podemos colaborar en el anuncio del evangelio en países tan alejados de nuestras fronteras geográficas. Es verdad que hoy en día los medios de comunicación facilitan el conocimiento de estos países, especialmente en sus dificultades económicas y sociales, y con frecuencia en los enfrentamientos que subsisten con el paso de los años. No son por tanto realidades ajenas a nuestras vidas.

De nuestra diócesis tenemos dos presbíteros misioneros, Mn. Manuel Homar en la diócesis de Cienfuegos en Cuba, y Mn. Xavier Serra en el Vicariato Apostólico de Canaima, en Venezuela, dos países en circunstancias económicas y sociales complejas y con realidades políticas que no siempre favorecen la propagación de la fe. Junto a ellos también hay un buen número de religiosos y religiosas originarios del territorio diocesano y también laicos y matrimonios en misión.

La situaciones y dificultades que sufren los misioneros son fácilmente imaginables para noso-

tros, y deben movernos a la compasión en el sentido más auténtico del término, es decir, a compartir sus sufrimientos y sentirnos comprometidos con su misión. Tenerlos presentes nos mueve a rezar por ellos y su labor en nuestras oraciones diarias, y además posibilita que nuestra ayuda económica sea efectiva y realizada con sincera responsabilidad.

El lema de este año del Domund nos ayuda a tomar conciencia de la misión de estos hermanos nuestros en esos países. Anunciar el evangelio, anunciar a Jesucristo, da esperanza a las personas y los pueblos, hace reavivar la auténtica esperanza que se fundamenta en el amor de Dios y genera iniciativas que ayudan a mejorar las condiciones de vida de muchas personas. Los misioneros anuncian la esperanza de Dios, viven esa esperanza que transmiten y contagian a los demás, a menudo en condiciones duras y difíciles y con peligro de sus propias vidas.

Nosotros, desde nuestras parroquias y comunidades, les hacemos llegar un apoyo que siempre es necesario y les ayuda, junto a los recursos económicos indispensables para llevar a cabo su labor. Somos miembros de una misma familia en la Iglesia, os animo pues, a ser desde aquí comprometidos en la misión de esta Iglesia en aquellos territorios.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

